

SZIVÁRVÁNY

2001.
FEBRUÁR

2

KAPUI ÁGOTA

TÉLEN IS JÓ, NYÁRON IS JÓ

Jó volt széllel vándorolni,
homokvárat ostromolni,
táltos fűzfaág-paripát
lombbal abrakolni.

Jó volt fák közt sátrat verni,
szamócák közt elheverni,
szikrát szóró tábortűznél
vígán énekelni.

De most is jó, puha télben
lesiklani csípős szélben,
száll a szánkó, mint a csikó,
nyáron is jó, télen is jó!

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY

A NAGY TERMÉSZET

De szép is a
nagy természet,
hol haldoklik,
hol meg éled!
Hóból víz lesz,
vízből hó lesz...
Más szavunk sem
lehet erre:
így is jó lesz,
úgy is jó lesz!

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreganyó. Gyógynövényeket gyűjtött az erdőben. Egy nap egy barlangra lelt, melyben tizenkét egyforma kis suhanc ült egy padkán, szép sorjában. Ők voltak a tizenkét hónap. Megkérdezték az öreganyót:

– Mondd, melyik hónapot tartod a legszebbnek?

Az öreganyó ezt válaszolta:

– Januárban, februárban hull a hó, márciusban bimbóznak a rügyek – mind a tizenkét hónap egyformán gyönyörű!

Akkor a tizenkét suhanc szüntig telerakta az anyóka kosarát arany és ezüst pénzzel.

A TIZENKÉT HÓNAP

Görög népmese

Az öreganyó kedvesen megköszönte a jóságukat, és elindult hazafelé.

Élt a szomszédságában egy gonosz vénasszony, aki folyton ott sündörgött a háza táján.

– Ejnye, ejnye, hogy jutottál, lelkecském, ehhez a sok pénzhez? – érdeklődött ravaszul.

Az öreganyó jószívű volt, és mindent elmondott.

A szomszédasszony azonnal útnak indult, egy nagy-nagy puttonnyal. Megtalálta a barlangot,

de a tizenkét suhanc kérdésére zsémbeskedve felelt:

– Egyik sem ér egy fabatkát sem, rossz valamennyi hónap!

A suhancok az ő puttonyát is megtöltötték. Ahogy hazaért, mohón markolt bele, de sziszegve és jajgatva kapta vissza a kezét, mert abban bizony bogáncs, számarkóró és tüske volt. Dühösen szaladt át az öreganyóhoz.

– Azért kaptál bogáncsot, tövist, számarkórót – magyarázta az öreganyó –, mert azt mondtad, hogy valamennyi hónap rossz. Mert a tizenkét hónap mindenkihez jó vagy rossz – aszerint, hogy ki mit vár tőlük.

A FEJETLEN SÁRKÁNY

Nem ibolya s nem szivárvány:
félelmetesebb a sárkány.
Állítólag, mesék szerint
nyakán hat-hét mérges fej int,
s mintha hegeszteni kéne,
állandó a sistergése,
de nem holmi munka végett,
ő mindenkit ijeszt s éget –
mivel rablott kincs, királylány
rejlík mohás hegyi várán.
Folytonos nagy mérgek főzik,
s erre-arra tekerőzik,
de (ugyancsak mesék szerint)
jön egy bátor s odasuhint,
s akárhány fej volt a szárán –
egyből fejetlen a sárkány.

TOLNA ÉVA

SÁRKÁNYOS MESE

– Jó leszel házőrzőnek – mondta Gergő, amikor a kiskutyát rajzolta.

De a ház sehogy sem akart elkészülni, mert mindig történt valami rendkívüli. Hol a katonák érkeztek meg a csatából, hol meg a vadállatokat kellett kibékiteni.

– Meddig álldogálok még itt, a lap szélén a nem létező ház előtt? – csaholt a kutyus.

– No, te, no! Elfogyott a türelmed? – szólította meg valaki a lap túlsó oldaláról.

– Bocsánat, Rajzóriás Úr! Minek tetszik lenni? – érdeklődött a kiskutya.

– Szerencséd, hogy kellő tisztelettel szóltál hozzám, mert különben felfaltalak volna.

– Nyersen vagy sütve fogyasztana uraságod? Látom, nagyon tüzel.

– Bátorságodért megjutalmaználak, de én csak olyan egyfejű, kóbor sárkány vagyok – panaszkodott a rajzolmány.

– Ne siránkozzék! Fessük meg inkább a házat Gergő helyett, hogy legyen, mit őrizzek, ha már itt vagyok.

– Kicsi fejed, nagy az eszed – dicsérte a sárkányféle a kutyust, és fúj-

ta, élesztette a tüzet, hogy az új házon a festék minél hamarabb megszáradjon.

– Amíg én őrzöm a házat, kegyelmed sétálgathat ezen a szép nagy papírmezőn. De ne ijesztgessen senkit a barátaim közül, mert Gergő úgy kitörli innen, hogy nyoma sem marad a papíron.

A magányos és kóbor sárkány megszívlelte a tanácsot, s úgy kihúzódott a lap szélére, hogy fél lába az asztalra került.

Király kis Miklós

NÉPMESE

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egy hetvenhét éves nyárfa. Annak a hetvenhét éves nyárának a hetvenhetedik ágán volt egy hetvenhét éves szoknya. A hetvenhét éves szoknyának a hetvenhetedik rán-cában volt egy hetvenhét éves

kis könyv. A hetvenhét éves kis könyvnek a hetvenhetedik oldalán, a hetvenhetedik cik-kén volt ez a kis mese, amit el akarok mondani.

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl volt, volt egyszer egy király. A ki-rálynak volt három lánya.

Minden reggel kiment az er-dőbe sétálni velük. Egyszer feljön egy nagy fekete felleg.

– Te király – mondja –, add nekem a legnagyobbik lányo-dat, mert ha nekem nem adod, elviszem a napot.

Elment a felleg, elvitte a na-pot.

Másnap a középső lányt kérte. A király nem adta, elvitte a holdat.

Harmadik reggel a fekete felleget elvitte a csillagokat.

Nagy sötétségben jártak...

Egyszer arra járt Király kis Miklós. Mondta a királynak:

– Én elhoznám a napot, a holdat, csillagokat, hogyha nekem adná fele királyságát meg a legkisebbik lányát. Adjon lovat, kardot, útnak indulok.

Ment hetedhét országon. Egyszer elért az ezüsthídra, rávágott, egy szál deszka leszakadt. Arra megy a hétfejű sárkány, megbotlik a lova. Azt mondja a hétfejű sárkány:

– Kutyák, ebek igyák a véredet, hét esztendeje, hogy ezen a hídon járok, sose botlottál meg, mi oka ennek?

Azt mondja a ló neki:

– Nekem tűz, néked víz, mind a kettőnknek el kell pusztulni!

Leszállott a lóról a hétfejű sárkány, s azt mondta:

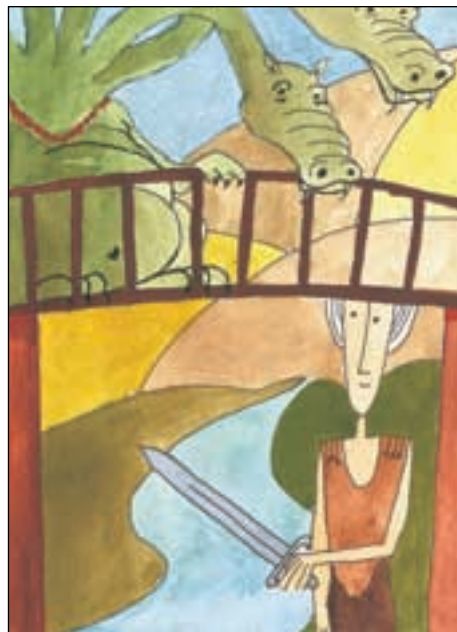
– Király kis Miklós, gyere ki a híd alól! Hogy menjünk?

Öltre, kardra vagy botra?

Azt mondja Király kis Miklós:

– Kutya szokott öltre, a kon-dás meg botra, vitéz pedig kardra!

Kardra mentek. A vitéz levágott hat fejet. Azt mondja

neki a hétfejű sárkány:

– Király kis Miklós, hagyd meg ezt az egy fejemet, odaadom a csillagokat! Ott vannak a nyeregpokróc alatt!

Király kis Miklós levágta a sárkánynak a hetedik fejét is, s kivette a csillagokat.

Elért az aranyhídhhoz. Rávagott a kardjával, leszakadt két szál deszka. Elbújt a híd alá.

Jön a tizennégy fejű sárkány, menne keresztül rajta, megbotlik a lova. Mondja a sárkány:

– Mi oka annak, hogy tizennégy éve erre járok, sose botlottál meg?

Azt mondja a ló:

– Nékem tűz, néked víz, mind a kettőnknek el kell pusztulni.

Leszállott a sárkány, s előjött Miklós.

– Na, hogy megyünk, öltre, kardra vagy botra?

– Kutya szokott öltre, a kon-dás meg botra, vitéz pedig kardra!

Azzal kardra mentek. Ad-dig-addig verekedtek, vagdal-koztak, hogy Király kis Mik-

lós annak a sárkánynak is le-vágta mind a tizennégy fejét. Kivette a nyeregpokróc alól a holdat, eltette a csillagokhoz, s elment a gyémánthídhhoz.

Mikor odaért, rávagott a kardjával a hídra, ott már há-rom szál deszka szakadt le. Elbújt a híd alá.

Megyen a huszonnégy fejű sárkány, menne a hídon ke-resztülfele, hát megbotlik a lova annak is. Azt mondja:

– Mi oka ennek? Huszon-négy éve járok rajtad, sose botlottál meg!

Azt mondja a ló:

– Nékem tűz, néked víz, mind a kettőnknek el kell pusztulni!

Akkor leszállott.

– Király kis Miklós, gyere ki a híd alól, mert mikor ak-kora voltál, mint egy köleská-

sának ezredrészi, akkor tudtam, hogy meg kell veled vinni! Na, hogy megyünk? Öltre, kardra vagy botra?

– Kutya szokott öltre, a kon-dás meg botra, vitéz pedig kardra!

Addig verekedett a legény a sárkánnyal, hogy annak is levágta mind a huszonnégyszővét, kivette a napot a nyereg-pokróc alól, s megindult hazafelé. Felengedte a csillagokat az égre, hadd ragyogjanak.. Feleúton felengedte a holdat is, s mikor már gondolta, hogy nem olyan messzire van, felengedte a napot is, hogy napvilágon érjen haza.

Mikor hazaért, a király nekiadta a lányát s fele királyságát. Csaptak egy nagy lakodalmat, s még ma is élnek, ha meg nem haltak.

LÉVAY ERZSÉBET

TÉL

Leesett a fehér hó,
siklik rajta a szánkó,
visszhangzik az erdőszél:
jaj, de jó, hogy itt a tél!

Játszik kint a sok gyerek,
hóaplanon hentereg,
mindegy az, hogy kicsi, nagy,
nem rettentí csípős fagy.

FORRÓ ÁGNES rajza

DÉNES GYÖRGY

DÓRA

Szeleburdi Dóra
kifutott a hóra,
kiszaladt a dőre
a hólepedőre.
Ott vágatott körbe-körbe,
öles hóban egy kis törpe.
Kacagva hasalt a hóba,
nem hallgatott a jó szóra.

VIDOR MIKLÓS

A HÓEMBER

A hóembernek hóból a szakála,
de a szeme szén s az orra: krumpli!
És bátran marad éjszakára
egyedül a kertben aludni.

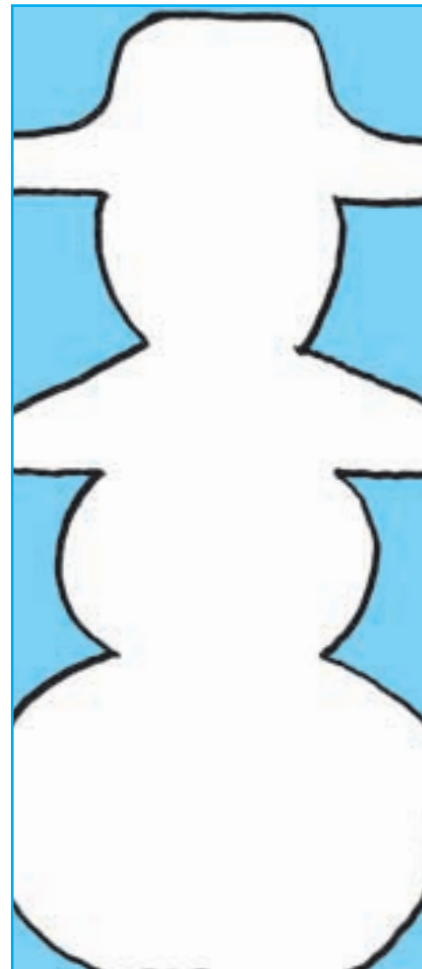
Kezében ócska söprűnyél van,
őrzi vele a néma házat.
Markába nyomták, hogy ne féljen,
mutogassa csak a kutyáknak!

Hűvös fickó! Áll, áll a csöndben,
ha hógolyó hull rá, se bánja:
vállán úgylis hóból a ködmön,
hó a teste, hó a subája.

Hajtogass 4-5-ször ekkora legyezőt, másold az elejére a hóembert, vágd körül. Vigyázz, az oldalát ne! Fess mindeniknek más sálát, kalapot.

Befőttes üvegen vagy a falon is szép – amíg el nem olvad.

A siménfalvi gyerekek ötlete alapján

Micsoda jövés-menés!
Ha figyelmesen megnézed mindkét képet, rájössz, ki melyik lakásban lakik.
Rajzold be a jelét az ablakába.

TÉNAGY SÁNDOR
PIHE-HÓ

Pihe-hó
gomolyog,
kis cinege,
mi bajod?

Cini-cini
cidri,
dideregi:
– Fáj,
zsinegen
lóg-e
cinegei
háj?

Pihe-hó,
pihe-hó,
cifra táncod
mire jó?

Kérd meg apukádat, hogy
műanyag palackra vágjon
ablakot. Tégy bele magot,
faggyút, s zsineggel kösd az
erkélyre vagy faágra. Csöndben
figyeld, hogyan lakmároznak a
madárkák.

Itt a farsang, áll a bál

Marin Norbert
Élesd

Vizaknai Zsófia,
Kraszna

Borcsa Imola,
Kézdivásárhely

Vențel Alexandru,
Élesd

Kövecsi Réka, Kolozsvár

Láng Melinda, Mezőpetri

Tán-colj hát, no-de ví-gan járd, tán-cos lá-bad ne saj-náld,

ki a lá - bát saj-nál - ja, ki - ne -ve - tik a bál - ba.

SCÁJCI NÉPDAL

György Rózsika, Élesd

**Legegyszerűbb
(és legolcsóbb), ha a
szabásminták szerint színes,
A4-es méretű papírlapból
egy-két nyisszantással
kivágod a jelmezedet.**

Amikor soraimat írom, még nem tudhatom, cseppent-e meg felétek az eresz február másodikán, vagy nem, mert ez fontos. Régebbi barátaim már tudják, de az újakért el kell mondanom: február másodikán, Gyertyaszentelőkor kedves, jó barátom, Medve kinéz a barlangjából. Ha

megcseppent az eresz, akkor visz-szabújik, mert még igencsak zord a tél. Ha viszont kemény hideg van, akkor már nem fekszik vissza, mert hamarosan meglágyul az idő, és itt a tavasz.

De Ti azért csak örüljetek még a télnek, amíg tart, szánkózzatok, korcsolyázzatok, és sieljetek. Hógolyózzatok is, csak ne gyömködjetek havat a kislányok nyakába, mert attól meghűlhetnek, és betegek is lehetnek.

Nekem külön okom van arra, hogy várjam a tavaszt. Kedves új barátaim, az elsők ilyenkor foglalják el be-

**Szőcs Zsolt,
Magyarvalkó**

tűvár utolsó tornyait – tavasz végére már mindannyian megtanulnak írni! Sokan közülük épp nekem írják első levelüket, ami nagy megtiszteltetés. Nos, várom első, kézzel írt leveleiteket, kedves elsős Barátaim!

Itt különben meglennénk: alagutat fúr-tam a hóba a Forrásig, ezen járok reggelente vízért. Így nem kell attól tartanom, hogy sasmadár meglát, és összetéveszt holmi kisegérrel. Igaz, ha ez megtörténne (erre is volt már példa), akkor sem esz meg, hanem híjjan-víjjan egyet (náluk ez a nevetés), és elenged.

Kedves Feleségem, Tipe-

tupa mindennap talál valami munkát, igaz, olyan tisztaság van az Oriásinagy bükkfa odújában, hogy el sem hinnétek. Legjobban azt szeretem, amikor megkér, hogy meséljek neki.

Szallos Noémi, Vista

Kukucsit nem érdekli a mese: úgy horkol odabenn a kamra melletti kis odúcskájában, hogy zeng belé az egész Bükkfa. Csak néha kel fel, eszik, aztán – vissza. Tavasszal köszöni a szíves vendéglátást, és megyen mezőgazdasági munkára.

Nyulat nem láttatok véletlenül? Amióta a hóba vájt alagúton járok, nem találkoztam vele. Remélem, semmi baja – majd, ha a hó odáig apad, felőle is szólok.

Addig is köszönöm, hogy gondoltatok és gondoltok rám, remélem mindenki kapott választ a levelére. Vistai óvodás

Murášan Létei Ingrid, Élesd

barátaimnak külön köszönöm a szép rajzokat.

Még két hónap – és ismét gyöngyvirág lesz a kalapom mellett.

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

Címlap: Szabó Csilla, Kolozsvár Hátlap: SZABÓ ZELMIRA	SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXII. évfolyam. 242. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címen. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x.
---	---

Ára 6000 lej

JANCSI BOHÓC

Jancsi bohóc a nevem,
virgonc vagyok s eleven.
Karikákkal mókázok,
Viháncolok, nótázok.
Bukfenceket nagyot vetek,
a gyerekek jót nevetnek.
Ruházatom egyszerű:
tarka-barka, pepita,
lobog rajta pántlika,
csupa szín és csupa folt,
de ez nekem nem gond.
Vidám vagyok,
vidám arcokat szeretek látni,
mindenkit megnevettetni
és jókedvre deríteni.

Vécsei Hunor,
Székelyudvarhely

Fábián Enikő,
Korond

Balázs
Enikő,
Kolozsvár

Kovács Tímea, Csíkszereda

ÉHES VÖRÖSBEGY

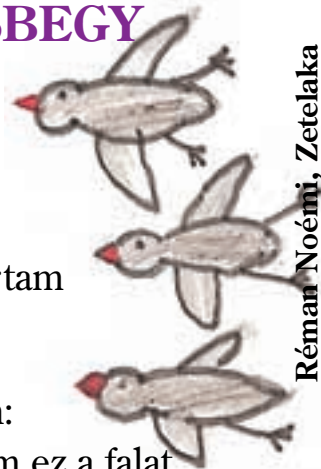
Elmúlt a meleg ősz,
Itt a zúzmarás tél.
Didergő vörösbegy
Eledelt keresgél.

Kenyérmorzsát szórtam
Az ablakom elé,
Didergő vörösbegy
Köszönve szól felém:

“Finom ez a falat,
Nem hagy étlen halni,
A zúzmarás télben
Korgó beggyel járni.”

Bărăcuț Brigitta,
Sepsiszentgyörgy

Nagy
Henrietta
Ágnes,
Élesd

Réman Noémi, Zetelaka

KEDVES CSIPIKE!

Nagyon vártam már a leveledet. Írj magadról valamit, mert olyan kíváncsi vagyok rád.

Minden barátomat jól ismerem. Te is a barátom vagy, és téged is meg kell ismerjelek.

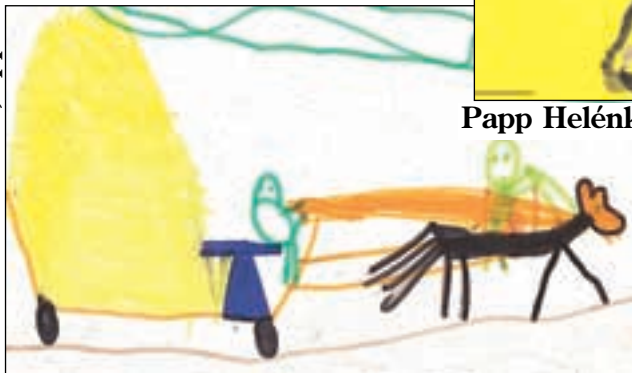
Hány gyerekkel levelezel? Szeretsz levelezni?

Tetszett, amit Pamacsról írtál. Olyan kedves, kacagósakat írsz, amit nagyon szeretek!

A te jó barátod,

Parajkó Zsolt, Szilágyszóvány

Ilonka Csaba, Ipp

Papp Helénke, Sepsiszentgyörgy

Dócze András, Kovászna

Egész évben segíték otthon. Nyáron járunk epret és málnát szedni édesanyámmal és a testvéremmel, Tündikével. Ősszel járunk makkot és krumplit szedni.

Édesanyámnak segíték vizet és fát hordani. A vacsorakészítésnél is besegítek: hagymát hántok, mosogatok és sepregetek. Délután tanulok és játszom.

Balázsi Erzsébet, Kápolnásfalu

Már tudok olvasni, és szeretek tanulni. Nyolc éves vagyok, második osztályos. Van egy testvérem, úgy hívják, hogy Jocó. Tudok biciklizni. Szeretek mezőre járni.

Benedek Sándor, Kápolnásfalu

ÍGY VÉNBANYA –

Vágd körül
a két rajzot,
s ragaszd
össze úgy,
hogy csípj
közéjük egy
pálcikát.
Játszd el
a 3. oldal
anyókás-
banyókás
meséjét.
Látod?

Aki gonosz,
megcsúnyul,
aki jó,
megszépül.

ÚGY ÖREGANYÓ